

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਈ.ਟੀ.ਸੀ.

V.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੜ
ਮਾਰਚ 1, 1995
[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਲ. ਹੰਸਰੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922: ਧਾਰਾਵਾਂ 36, 38, 41 ਅਤੇ 79(2)(ਅ).

ਵਿਕਾਸ ਟਰੱਸਟ—ਵਿਕਾਸ-ਕਮ-ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਕੋਮੋਡੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ—ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ—ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪੱਤੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ—ਫੈਸਲਾ ਸੋਧੀ
ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋਟਿਸ—ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ—ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ—ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹਿੱਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ
ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

24ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ-ਕਮ-ਹਾਊਸਿੰਗ
ਅਕੋਮੋਡੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਆਪੱਤੀਆਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 24
ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ
ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ
ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਕੁਝ
ਹੋਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਰਾਜ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਰਿਆਇਤ ਉੱਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਯਾਚੀਆਂ ਲਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ
ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੱਥ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ (1) ਸਕੀਮ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (ਅ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(3) ਅਧੀਨ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ
ਸੀ; (ਬ) ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ; ਅਤੇ (2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਲੈਂਡ ਏਕਵਿਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ,
1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੀਮ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਧਾਰਾ 38
ਅਧੀਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲੈਪਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1. ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਸੋਧੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ
ਕਰਦਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਐਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਐਤਰਾਜ਼ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਜੇ
ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੀ ਕੋਈ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 38 ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ

ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਨਾ-ਸੇਵਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

3. ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਅਤੇ 79(2)(ਅ) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਨੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਕਿ "ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਲੋਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 79(2)(ਅ) ਨੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ।

4. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੀ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਾਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੌਕਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5. ਧਾਰਾ 40 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੋਜਨਾ 21 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾਂਕ ਕੇਵਲ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਨਾਮਤ: 28 ਜੂਨ, 1979 ਨੂੰ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ।

ਭਟਿੰਡਾ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1992) ਐਸ.ਸੀ. 2214, ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 201-206 ਦੇ 1991।

31 ਜੁਲਾਈ, 1989, 3 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 1989 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5873 ਦੇ 1985, 5772 ਦੇ 1981, 3124 ਦੇ 1987, 5772 ਦੇ 1981, 3285 ਦੇ 1986 ਅਤੇ 411 ਦੇ 1986 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ।

ਓ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਕੇ.ਆਰ. ਗੁਪਤਾ, ਵਿਵੇਕ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਮਿਲਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਸ਼ੋਕ ਸੁਦਾਨ, ਆਰ.ਸੀ. ਗੁਬਰੇਲੇ, ਅਸ਼ੋਕ ਮਾਥੁਰ, ਸੰਜੇ ਸਰੀਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਉਮਾ ਦੱਤਾ, ਟੀ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸੁਸ਼ੀ ਐਸ. ਸਰਾਨੀ, ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਜੀ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ :

ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 202-03/91 ਵਿੱਚ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ

ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਹਨ :

ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਪਖੇਵਾਲ ਰੋਡ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਧਵਾਂ ਨਹਿਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ 'ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ-ਕਮ-ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਕੋਮੋਡੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ' ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 24 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 28 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ') ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ 28 ਜੂਨ, 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 3056/82) ਵਿੱਚ। ਫਰਵਰੀ 9, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ; ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ; ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਸਰ ਬਾਰੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਥੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਡੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਤਿੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ s.36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਲ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 3124/81 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1 ਮਾਰਚ, 1979 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ।

ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਿਧਵਾਂ ਨਹਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਪਖੇਵਾਲ ਰੋਡ ਦੇ ਪਾਰ "ਵਿਕਾਸ-ਕਮ-ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਕੋਮੋਡੇਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 66 ਦੀਨਾਂਕ ਮਈ 7, 1979 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਜੁਲਾਈ 2, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜੁਲਾਈ 1, 1979 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਸੋਧੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਯੋਜਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਖੁਦ, ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 24 ਮਾਰਚ, 1979 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਐਤਰਾਜ਼ ਮਿਲਣ ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਟਰੱਸਟ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੋਧਾਂ ਹੋਣ ਜੋ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਣ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 38 ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਥਾਤ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਇਹ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਨੰਬਰ 1, 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ। ਨੋਟਿਸ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਰਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਗਜ਼ਟ 'ਤੇ ਜੁਲਾਈ 2, 1976, ਜੁਲਾਈ 9, 1976 ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 16, 1976 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਲਗਾਤਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, ਸਥਾਨਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 3, 1976, ਜੁਲਾਈ 10, 1976 ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 17, 1976 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 1, 4 ਅਤੇ 6, ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਭਰਾ, ਨਾਮਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ s.38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੂਸਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਭਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਹਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 38(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(2) ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਬਿੱਲ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼

ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸਟ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੀ, ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਾਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੈਕਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ, ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰਮਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਹੀ s.79(2)(a) ਦਾ ਲਾਭ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ s.38 ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ s.79(2)(a) ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕਜੁੱਟ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਨੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਧਾਰਾ 38 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਰਨਾ ਕਿ "ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਾਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) ਸਿਰਫ ਇਹ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਲੋਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ s.79(2)(a) ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਰਯਾਪਤ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਯਾਚੀ ਨੰਬਰ 1, 4 ਅਤੇ 6 ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਯੋਜਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਥੇ ਦੇ ਯਾਚੀਆਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਅਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਚੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ।

ਇਹ ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਂਡ ਏਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ 1894 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ') ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਪਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(1) ਅਧੀਨ 28 ਜੂਨ, 1979 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40

ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਕੀਮ 21 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ 2 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵ 28 ਜੂਨ, 1979 ਨੂੰ। ਭਟਿੰਡਾ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1992) ਐਸ.ਸੀ. 2214, ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧੀ ਸੀਮਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1991 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਉਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਪੀਲਾਂ (ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 201-206/91) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ।

ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 5032 ਦਾ 1995 ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 6734/94

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਟੀ.ਐਨ.ਏ.

ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate